

Pohádka o mlsném vlkovi

Milé děti, dnes vám budu vyprávět pohádku o Červené Karkulce. Tuto pohádku už dobře znáte, proto vám ji povím trochu jinak. Je také o holčičce a vlkovi. Tenhle vlk však rozhodně žádnou Karkulku ani babičku sežrat nechce. Je totiž mlsný.

Jednoho dne se Karkulka vydala k babičce. Nese v košíku něco dobrého – bábovku, čokoládový likér a bonbóny. Když procházela lesem, potkala vlka.

„Vrrr, kdo jsi?“ zeptal se vlk.

„Já jsem Červená Karkulka, a kdo jsi ty?“ odpověděla Karkulka.

„Já jsem mlsný vlk. Rád mlsám bonbóny, lízátká a žvýkačky,“ vysvětlil vlk.

„Aha. A proč nezdravíš? To neumíš zdravit?“ podivila se Karkulka.

„Neumím, žiju hluboko v lese, kde nikoho nepotkávám. Tak nezdravím,“ odpověděl vlk.

„Ale u nás se zdraví. Když někoho potkáš, měl bys pozdravit. Pokud ovšem nejsi zlý vlk,“ poučila ho Karkulka.

„Já nejsem zlý vlk. Jestli chceš, tak tě pozdravím. Vrrrhauuuuu!“ zavyje vlk.

„Raději toho zdravení nech, nebo každého vyděsíš. Když tak mlsáš, čistíš si zuby? Vlci by měli mít zuby v pořádku,“ zeptala se Karkulka.

„Ne, nemám rád kartáčky,“ odpověděl vlk.

„To není moc dobré, mlsný vlku. Když budeš jíst sladkosti a nečistit si zuby, budou tě bolet,“ varovala Karkulka.

„Hm, možná máš pravdu,“ zamyslel se vlk. „Odkud jsi?“

„Žiju v Dlouhém lese, ale teď jsem přišel sem. Chci si tu založit smečku a hlavně mlsat,“ řekl vlk.

„Víš o tobě myslivec?“ zeptala se Karkulka.

„Ještě jsem ho nepotkal. Když ho uvidíš, řekni mu, že jsem tu nový a mlsný. Tady něco hezky voní,“ řekl vlk a naklonil se ke košíku. „Nemáš bonbónky?“

„Nemám, to je bábovka pro babičku,“ odpověděla Karkulka.

„Dala bys mi kousek?“ zeptal se vlk.

„Ne, to by tě bolelo břicho a zkazil by sis zuby,“ vysvětlila Karkulka.

„Prosím, prosím, dej mi kousek,“ žadonil vlk.

„Nedám!“ odpověděla Karkulka.

„Když nedáš, vezmu si sám!“ zahrozil vlk.

„Opovaž se, mlsný vlku. Jestli toho nenecháš, zavolám myslivce,“ varovala ho Karkulka.

„A jak ho zavoláš, když tu nikde není?“ smál se vlk.

„Mám v košíku mobil. Zavolám myslivci,“ odpověděla Karkulka.

„A myslivec tě uslyší?“ ptal se vlk.

„Uslyší mě, i kdyby byl ve vesnici,“ řekla Karkulka.

„To jsou mi vynálezy. Ukaž mobil! Taky bych si nějaký pořídil,“ řekl vlk.

Karkulka hledala mobil v košíku, ale nemohla ho najít. „Jejda, já ho zapomněla doma,“ přiznala se.

„He-he-he! Tak co je lepší, můj čenich nebo mobil?“ smál se vlk.

„Pro tentokrát máš pravdu. Musím běžet. Měla jsem být už dávno u babičky. Měj se, mlsný vlku,“ řekla Karkulka.

„Ty také, Karkulko,“ odpověděl vlk.

Karkulka pokračovala v cestě, ale vlk měl stále chuť na bábovku. „Stejně by mě zajímalo, jak chutná ta bábovka. Možná bych mohl Karkulku sledovat a vzít si bábovku, až ji někde položí,“ plánoval vlk.

Vlk běžel jako stín za Karkulkou. Karkulka neměla tušení, že ji sleduje. Došla až k babiččině chaloupce.

Když Karkulka dorazila k chaloupce, zaklepala na dveře. „Ťuk, ťuk, ťuk!“

„Kdo je to? To jsi ty, Karkulko?“ ozvala se babička.

„Ahoj babi, to jsem já,“ odpověděla Karkulka.

„No konečně! Měla jsem už starost,“ řekla babička a vyšla ven.

„Maminka ti posílá nějaké dobroty. Mám je vyndat z košíku?“ zeptala se Karkulka.

„Polož košík ke dveřím. Pojď dál, postavím na čaj a řekneš mi, co je nového,“ řekla babička.

Karkulka položila košík před dveře a šla dovnitř.

Mezitím vlk vyšel z lesa a všiml si košíku. „Vida! Bábovka je tu i s košem! Vezmu koš do zubů a uteču s ním do lesa,“ řekl si vlk a vzal košík do zubů. Potom rychle utíkal pryč.

Karkulka si zatím povídala s babičkou. „Představ si, babi, na cestě k tobě jsem potkala vlka,“ řekla Karkulka.

„Opravdového vlka? Myslela jsem, že tu žádní vlci nejsou,“ podivila se babička.

„Byl to mlsný vlk a pořád říkal něco o bonbónkách. Chtěl si kousnout z bábovky,“ vysvětlovala Karkulka.

„Hlavně, že si nechtěl kousnout do tebe, Karkulko. Pamatuješ na tu pohádku o holčičce, kterou vlk spolkl?“ zeptala se babička.

„Už moc ne. Ve škole jsme si ji kdysi četli,“ odpověděla Karkulka.

„Někdy si ji zase přečteme. Teď si dáme kousek bábovky. Dojdu pro ni,“ řekla babička a šla ven před chaloupku.

„Karkulko, kam jsi postavila ten košík?“ volala babička.

„Je hned za dveřmi, babi. Počkej, hned pro něj dojdu,“ řekla Karkulka a šla ven.

„Kde je? Vždyť jsem ho sem postavila?“ podivila se Karkulka.

„To je záhada. Že by ho někdo vzal?“ divila se babička.

„To byl určitě ten mlsný vlk!“ vykřikla Karkulka.

Zrovna v tu chvíli přicházel myslivec. „Hezký den, jakpak se máte? Dlouho jsme se neviděli, tak jsem se zastavil,“ řekl myslivec.

„Zdravím vás, pane myslivče, dobře, že jdete. Zmizel nám košík i s bábovkou!“ vysvětlovala babička.

„Karkulka si myslí, že koš vzal vlk,“ dodala.

„Kde by se tu vzal vlk? Řekněte mi, co se stalo,“ řekl myslivec.

„Přišla Karkulka a nesla košík. Řekla jsem jí, ať ho postaví venku přede dveřmi. Potom jsme šly do světnice a já vařila čaj,“ vysvětlovala babička.

„Domnívám se, že v tu chvíli koš zmizel,“ řekl myslivec.

„Jak to víte? Vy jste úplný detektiv,“ podivila se babička.

„Rád luštím záhady. Pokračujte,“ vybídl ji myslivec.

„Chtěla jsem nakrájet bábovku. Vyšla jsem ven a koš tam nebyl!“ řekla babička.

„Co stopy na místě činu, nejsou pošlapané?“ zeptal se myslivec.

„Možná trochu od mých pantoflí,“ odpověděla babička.

„Nevadí. Prozkoumám to,“ řekl myslivec a prohlížel zem. „Měla jsi pravdu, Karkulko. Byl to vlk. Zřejmě mlsný vlk. Vidíš jeho stopy? Když po nich půjdeme, možná koš najdeme,“ řekl myslivec.

Vlk uháněl s košíkem do lesa. Těšil se, jak si zamlsá. „To je mlsná vůně! Spolknu koš vcelku! Chramst!“ řekl si vlk a koš spolkl.

Ale to nebyl dobrý nápad. Košík vlka vůbec nepotěšil. Začal ho brzy břicho tlačit.

„Moc jsem si nezamlsal. Bábovku jsem ani necítil, zato pořádně cítím ten klacek, co mě štourá v břicho. Ajajaj! Lehnu si za strom,“ naříkal vlk.

Myslivec slyšel vlka skuhrat. „Slyšíte? Jako by tu někdo skučel?“ řekl myslivec.

„Pane myslivče, támhle kňučí ten mlsný vlk!“ vykřikla Karkulka.

„Vlku, co jsi to provedl?“ zeptala se Karkulka.

„Spolkl jsem koš a teď mě v břicho štourá klacek. A ještě mě bolí zuby! Pomozte!“ naříkal vlk.

„Musíš k veterináři. A hned,“ řekl myslivec.

„Má veterinář bonbónky?“ zeptal se vlk.

„Veterinář bonbónky nemá. Rozřízne ti břicho a koš vyndá,“ vysvětlil myslivec.

„Ajajaj! Já se bojím!“ řekl vlk.

„Mlsný vlku, nebuď strašpytel. Neměl jsi krást a polykat koš vcelku. Pojd', jdeme k panu veterináři,“ řekla Karkulka.

Babička, Karkulka a myslivec odvezli vlka k veterináři. Veterinář mu břicho rozřízl a koš vyndal. Potom mu břicho pečlivě zašil. Vlk byl velmi statečný a dostal lízátko. Ale zuby ho pořád bolely, tak ho odvezli ještě k zubaři.

„Máš zkažené zuby, protože jsi jedl moc sladkostí a nečistil sis je,“ řekl zubař.

Vlk slíbil, že si od teď bude čistit zuby každý den. Když se uzdravil, myslivec ho odvezl hluboko do lesa. Přísně mu řekl, ať je z něj pořádný vlk. Mlsný vlk si vzal myslivcova slova k srdci a s mlsáním přestal. Alespoň občas.

KONEC POHÁDKY

Povídáme si o pohádce

Proč vlk nepozdravil, když potkal Karkulku?

Vlk nepozdravil, protože žil hluboko v lese, takže se to zatím nenaučil.

Proč myslíš, že je důležité umět hezky pozdravit?

Hezké pozdravení je důležité, protože ukazuje zdvořilost, respekt a přátelský přístup k ostatním lidem.

Jak by měl vlk správně pozdravit, aby nikoho nevyděsil?

Vlk by měl pozdravit klidným a přátelským hlasem, například říct „Dobrý den“ nebo „Ahoj“, aby nikoho nevyděsil.

Co si Karkulka nesla v košíku k babičce?

Karkulka nesla bábovku, čokoládový likér a bonbóny.

Co udělal vlk s košíkem, když ho našel před babiččinou chaloupkou?

Vlk vzal košík do zubů a utekl s ním do lesa.

Jak myslivec pomohl vlkovi, když ho našel s košíkem v břiše?

Myslivec odvedl vlka k veterináři, který mu rozřízl břicho a košík vyndal. Potom vlka odvezli ještě k zubaři, aby mu ošetřil zuby.

Co slíbil vlk zubaři?

Vlk slíbil, že si bude čistit zuby každý den, aby se mu už zuby nekazily.

Co se může stát, když budeme jíst hodně sladkostí a nebudeme si čistit zuby?

Může nás začít bolet břicho a můžeme mít zkažené zuby, které pak bolí, jako vlka v pohádce.

Proč je důležité si pravidelně čistit zuby?

Pravidelné čištění zubů nám pomáhá udržovat zoubky zdravé, takže nás nebolí.

Proč je důležité chodit na prohlídky k zubaři?

Zubař nám může pomoci odhalit a léčit problémy se zoubky dříve, než začnou bolet. Také nám poradí, jak se o zoubky správně starat.

Scénář k pohádce O mlsném vlkovi

Postavy:

- Červená Karkulka
- Mlsný vlk
- Babička
- Myslivec
- Vypravěč

Kulisy a rekvizity:

- Les
- Babiččina chaloupka
- Košík s bábovkou, čokoládovým likérem a bonbóny
- Světnice

1. OBRAZ – Les

Vypravěč: Milé děti, dnes vám budu vyprávět pohádku o Červené Karkulce. Tuto pohádku už dobře znáte, proto vám ji povím trochu jinak. Je také o holčičce a vlkovi. Tenhle vlk však rozhodně žádnou Karkulku ani babičku sežrat nechce. Je totiž mlsný.

Vypravěč: Jednoho dne se Karkulka vydala k babičce. Nese v košíku něco dobrého – bábovku, čokoládový likér a bonbóny. Když procházela lesem, potkala vlka.

(Z jedné straně vyjde Karkulka, z druhé strany vlk.)

Vlk: Vrrr, kdo jsi?

Karkulka: Já jsem Červená Karkulka, a kdo jsi ty?

Vlk: Já jsem mlsný vlk. Rád mlsám bonbóny, lízátká a žvýkačky.

Karkulka: Aha. A proč nezdravíš? To neumíš zdravit?

Vlk: Neumím, žiju hluboko v lese, kde nikoho nepotkávám. Tak nezdravím.

Karkulka: Ale u nás se zdraví. Když někoho potkáš, měl bys pozdravit. Pokud ovšem nejsi zlý vlk.

Vlk: Já nejsem zlý vlk. Jestli chceš, tak tě pozdravím. Vrrrhauuuuu!!!

Karkulka: Raději toho zdravení nech, nebo každého vyděsíš. Když tak mlsáš, čistíš si zuby? Vlci by měli mít zuby v pořádku.

Vlk: Ne, nemám rád kartáčky.

Karkulka: To není moc dobré, mlsný vlku. Když budeš jíst sladkosti a nečistit si zuby, budou tě bolet.

Vlk: Hm, možná máš pravdu. Odkud jsi?

Karkulka: Jdu za babičkou. Mám v košíku nějaké dobroty, ale nejsou pro tebe.

Vlk: Hmm. Cítím bábovku. Dala bys mi kousek bábovky?

Karkulka: Ne, vlku, bolelo by tě břicho a zkazil by sis zuby.

Vlk: Prosím, prosím, dej mi kousek.

Karkulka: Nedám! Pokud toho nenecháš, zavolám myslivce.

Vlk: A jak ho zavoláš, když tu nikde není?

Karkulka: Mám v košíku mobil. Zavolám myslivci.

Vlk: A myslivec tě uslyší?

Karkulka: Uslyší mě, i kdyby byl ve vesnici.

Vlk: To jsou mi vynálezy. Ukaž mobil! Taky bych si nějaký pořídil.

Karkulka: (Hledá v košíku.) Jejda, já ho zapomněla doma.

Vlk: He-he-he! Tak co je lepší, můj čenich nebo mobil?

Karkulka: Pro tentokrát máš pravdu. Musím běžet. Měla jsem být už dávno u babičky. Měj se, mlsný vlku.

Vlk: Ty také, Karkulko.

(Oba odchází ze scény.)

2. OBRAZ – Před babiččinou chaloupkou

(Karkulka přichází k chaloupce a klepe na dveře.)

Karkulka: Ťuk, ťuk, ťuk!

Babička: (Volá zevnitř.) Kdo je to? To jsi ty, Karkulko?

Karkulka: Ahoj babi, to jsem já.

Babička: No konečně! Měla jsem už starost.

Karkulka: Maminka ti posílá nějaké dobroty. Mám je vyndat z košíku?

Babička: Polož košík ke dveřím. Pojd' dál, postavím na čaj a řekneš mi, co je nového.

(Karkulka položí košík před dveře a vstoupí do chaloupky.)

(přichází vlk.)

Vlk: Vida! Bábovka je tu i s košem! Vezmu koš do zubů a uteču s ním do lesa.

(Vlk rychle utíká pryč.)

3. OBRAZ – Světnice

(Karkulka si povídá s babičkou u stolu.)

Karkulka: Představ si, babi, na cestě k tobě jsem potkala vlka.

Babička: Opravdového vlka? Myslela jsem, že tu žádní vlci nejsou.

Karkulka: Byl to mlsný vlk a pořád říkal něco o bonbónkách. Chtěl si kousnout z bábovky.

Babička: Hlavně, že si nechtěl kousnout do tebe, Karkulko. Pamatuješ na tu pohádku o holčičce, kterou vlk spolkl?

Karkulka: Už moc ne. Ve škole jsme si ji kdysi četli.

Babička: Někdy si ji zase přečteme. Teď si dáme kousek bábovky. Dojdu pro ni.

(Babička vyjde ven.)

Babička: (Volá.) Karkulko, kam jsi postavila ten košík?

Karkulka: Je hned za dveřmi, babi. Počkej, hned pro něj dojdu.

(Karkulka vyjde ven.)

Karkulka: Kde je? Vždyť jsem ho sem postavila?

Babička: To je záhada. Že by ho někdo vzal?

Karkulka: To byl určitě ten mlsný vlk!

4. OBRAZ – Před chaloupkou

(Přichází myslivec.)

Myslivec: Hezký den, jakpak se máte? Dlouho jsme se neviděli, tak jsem se zastavil.

Babička: Zdravím vás, pane myslivče, dobře, že jdete. Zmizel nám košík i s bábovkou!

Karkulka: Myslím, že koš vzal vlk.

Myslivec: Kde by se tu vzal vlk? Řekněte mi, co se stalo.

Babička: Přišla Karkulka a přinesla košík. Řekla jsem jí, ať ho postaví venku přede dveřmi. Potom jsme šly do světnice a já vařila čaj.

Myslivec: Domnívám se, že v tu chvíli koš zmizel.

Babička: Jak to víte? Vy jste úplný detektiv.

Myslivec: Rád luštím záhady. Pokračujte.

Babička: Chtěla jsem nakrájet bábovku. Vyšla jsem ven a koš tam nebyl!

Myslivec: Co stopy na místě činu, nejsou pošlapané?

Babička: Možná trochu od mých pantoflí.

Myslivec: Nevadí. Prozkoumám to.

(Myslivec prohlíží zem.)

Myslivec: Měla jsi pravdu, Karkulko. Byl to vlk. Zřejmě mlsný vlk. Vidíš jeho stopy? Když po nich půjdeme, možná koš najdeme.

(Myslivec a Karkulka sledují stopy.)

5. OBRAZ – Les, bříza

Vypravěč: Vlk uháněl s košíkem do lesa. Těšil se, jak si zamlsá. „To je vůně! Spolknu koš vcelku! Chramst!“ řekl si vlk a koš spolkl. Brzy ho v břiše začal tlačit.

(Přichází vlk.)

Vlk: Au! Au! Moc jsem si nezamlsal! Bábovku jsem ani necítil, zato pořádně cítím ten klacek, co mě píchá v břicho. Ajajaj! Lehnu si za strom.

(Vlk se svalí za strom a nařiká.)

(Přichází myslivec s Karkulkou.)

Myslivec: Slyšíš? Jakoby tu někdo kňučel?

(Karkulka se rozhlíží.)

Karkulka: Táhle! Tam je ten mlsný vlk!

(Přibíhají k vlkovi.)

Karkulka: Vlku, cos to provedl?

Vlk: (kňučí) Spolkl jsem koš a teď mě v břicho píchá klacek. A navíc mě bolí tesáky! Pomozte!

Myslivec: Musíš k veterináři. A hned.

Vlk: Veterinář mi pomůže? A má nějaké bonbónky?

Myslivec: Veterinář ti pomůže, ale bonbónky nemá. Rozřízne ti břicho a koš vyndá.

Vlk: Ajajaj! Já se bojím!

Karkulka: (přísně) Mlsný vlku, nebuď strašpytel. Neměl jsi krást a polykat koš vcelku. Pojd', jdeme k panu veterináři.

(Všichni odcházejí.)

Vypravěč: Zubař hned poznal, že vlk má zkažené zuby, protože jedl příliš mnoho sladkostí a nikdy si je nečistil. Vysvětlil mu, jak se zuby čistí, a že si je musí čistit, jinak mu všechny vypadají a bude z něj bezzubý mlsný vlk. Vlk se polekal a slíbil, že si od teď bude zuby čistit každý den. Potom ho myslivec odvezl hluboko do lesa a řekl mu, že teď z něj už musí být pořádný vlk, který nemlsá.

KONEC POHÁDKY

MARIONETINO
loutková divadla